

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 40EK/1991/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123385311
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123385311.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BRAMI PLUS s.r.o., so sídlom Odborárov 551/16, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 45 682 607, právne zast.: Advokátska kancelária Taragel a Akram, s.r.o., so sídlom Starosaská č 11, 052 011 Spišská Nová Ves, IČO: 50 413 091 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. – E. XX, XXX XX C. D., v konaní o vymoženie 400 eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 40 EK/19912023 zo dňa 20.09.2023, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.40EK/1991/2023 zo dňa 20.09.2023 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.08.2023 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 400 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 4Csp/7/221 zo dňa 29.03.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 4Csp/7/221 zo dňa 15.06.2021. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený v časti „trovy exekúcie elektronického formulára“ uplatnil nárok na trovy exekúcie v sume 90,37 eur pozostávajúceho zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 73,87 eur s DPH. Oprávnený si tak uplatnil nárok na náhradu trov za dva polovičné úkony právnej služby v roku 2023 – prevzatie príprava právneho zastúpenia v exekučnom konaní a podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 2 x 18,26 eur, náhradu výdavkov na miestne komunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) vo výške 2 x 12,52 eur a 20% DPH z pridanej hodnoty.

2. Uznesením sp. zn. 40 EK/19912023 zo dňa 20.09.2023 súd uznesením návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženia trov právneho zastúpenia vo výške 7,97 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že pri určení tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, je potrebné uviesť, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ust. § 10 ods. 2 vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je to upravené pri súdnych poplatkoch v ust. § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zhrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované do budúcnosti. Súd poukázal na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len

istina (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012 sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie KS v Banskej Bystrici zo dňa 17.09.2013 sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie KS V Prešove zo dňa 28.03.2013 sp. zn. 7Cou34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.04.2014 sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Súd ďalej poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 29.10.2015 sp. zn. 2Mcd/14/2014, kde dovolací súd skonštatoval, že „úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ust. § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon.“ Oprávnený pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. S poukazom na uvedené je možné pri určení vychádzať len z istiny peňažnej pohľadávky. Oprávnený si vymáha trovy právneho zastúpenia vo výške 73,87 eur pričom súd spätným výpočtom na základe § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov zistil, že vyčíslené trovy právneho zastúpenia nie sú v súlade s predmetným ustanovením. Súd vychádzajúc zo sumy istiny vo výške 400 eur aplikujúc ust. § 10 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky dospel k záveru, že odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu vo výške 14,94 eur. Na základe toho sčítaním jednotlivých položiek v rámci trov právneho zastúpenia súd dospel k sume vo výške 54,92 eur (jeden úkon právnej služby vo výške 14,94 eur x 2 + režijný paušál vo výške 12,52 eur x 2). Nakoľko je právny zástupca oprávneného platiteľom DP, zvyšujú sa trovy právneho zastúpenia o 20% v danom prípade o sumu 10,98 eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 65,90 eur (54,92 eur + 10,98 eur) a nie sumu 73,87 eur uplatnenú oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že nesúhlasí s argumentáciou súdu a považuje ju za nesprávnu z dôvodu nesprávneho výkladu právnych noriem. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia, ktorého sa služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Za začatie poskytovania právnej služby je potrebné považovať v tomto prípade podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Za rozhodný deň výpočtu trov oprávneného, resp. stanovenia tarifnej hodnoty pre ich výpočet je potrebné určiť deň podania návrhu na vykonanie exekúcie a v súlade s uvedeným oprávnený aj postupoval, nakoľko výška tarifnej hodnoty bola pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie kapitalizovaná ku dňu podania návrhu a nie tak, ako uvádza súd nesprávne v odôvodnení uznesenia „do budúca“. Argumentácia súdu o tom, že v prípade, ak sa vedie exekúcia na istinu spolu s príslušenstvom, nie je možné príslušenstvo považovať za súčasť tarifnej hodnoty je zarážajúca z dôvodu, že jednak takýto záver z jazykového výkladu právnych predpisov (vyhlášky) za žiadnych okolností nevyplyva a jednak by uvedené viedlo k absurdnej situácii, že by bol oprávnený dotlačený k vymáhaniu istiny a príslušenstva v dvoch samostatných exekučných konaniach – takémuto postupu nič nebráni, avšak práve z hľadiska zásady hospodárnosti určite nejde o žiadaný postup. Naopak nerozumie oprávnený ako by súd postupoval právne v prípade, keby jediným exekučne vymáhaným nárokom bolo samostatné, súdnym rozhodnutím priznané príslušenstvo a trovy súdneho konania. Oprávnený do tarifnej hodnoty určenej pre výpočet trov oprávneného nezahrnul nič iné okrem toho, čo mu bolo právoplatne vykonateľne priznané súdnym rozhodnutím a to v stave ku dňu podania návrhu na výkon exekúcie. Navyiac oprávnený poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 387/2018 zo dňa 14.11.2018 v ktorom Ústavný súd vyvodil záver že v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhlášky sa za tarifnú hodnotu pre výpočet odmeny advokáta považuje hodnota veci alebo práva, ktorých sa právnych služba týka a to v stave ich hodnoty, teda v sume, ktorú vec alebo právo má v čase „pri začatí poskytovania právnej služby“ t.j. v prípade súdneho sporu je tým časom, kedy sa právna služba začína poskytovať, okamih začatia súdneho sporu, ktorý je nutné ustáliť z hľadiska určenia tarifnej hodnoty predmetu sporu pre účely výpočtu odmeny advokáta, ktorý v záujme klienta bráni alebo popiera právo k tomuto predmetu sporu. Keďže pod § 121 ods. 3 OZ môže byť príslušenstvom pohľadávky úrok, úrok z omeškania, poplatok z omeškania taktiež náklady vynaložené na uplatnenie pohľadávky, je možné, že niektorá z uvedených zložiek príslušenstva bude príslušenstvom žalovanej pohľadávky už pri začatí súdneho sporu t.j. ak si žalobca už pri podaní žaloby uplatňuje peňažnú pohľadávku napríklad s úrokom, nárok ktorý žalobcovi vznikol ešte pred podaním žaloby) takže v tomto rozsahu príslušenstva by aj bolo možné stotožniť sa s argumentáciou sťažovateľa, že základom pre určenie tarifnej hodnoty predmetu sporu by mohla byť nie len istina (pohľadávka) ale aj jej príslušenstvo v rozsahu, v ktorom existovalo v čase začatia súdneho sporu, teda keď začal

advokát poskytovať právne služby. Takýto nárok je možné pripísať na ťarchu sporovej strany, ktorá je povinná ho uhradiť. Tu je potrebné zdôrazniť, že ustálená judikatúra na ktorú súd poukazuje v uznesení je jednak judikatúra nižších súdov ako je Ústavný súd a jednak ide o judikatúru staršiu a teda vyššie uvedeným nálezom prelomenú. Exekučné konanie je odlišným konaním od súdneho konania, v ktorom sa logicky primárne zameriava spor na samotnú istinu, ktorá ak je sporná, je potrebné ju preukázať až od takéhoto stavu sa odvíja nárok na príslušenstvo istiny. V exekučnom konaní sú však nároky istiny ako aj jej príslušenstva rovnocenné a vo veľkej miere samostatné, nakoľko v celom rozsahu sa odvíjajú od právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu – exekučného titulu a sú tak aj samostatne uplatniteľné.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

12. Podľa § 10 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

13. Podľa § 10 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonanie exekúcie.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas oprávneného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia,

sudca (aj napriek § 202 ods. 2 Exekučného poriadku) doplnil odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a vysporiadaval sa s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

15. Spornou otázkou v predmetnej veci je či postup oprávneného, ktorý pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením je v súlade s rozhodovacou praxou a závermi Ústavného súdu.

16. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že pri výpočte trov právneho zastúpenia je potrebné vychádzať iba zo sumy istiny, keďže tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na vymoženie samostatných úrokov z omeškania (či iného príslušenstva), ale nárok na zaplatenie istiny, pričom úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnenou pohľadávkou sú len príslušenstvom pohľadávky. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 5406/2007 zo dňa 25.08.2008, v ktorom uviedol: „Je-li pohľadávka uplatněna u soudu (za takové uplatnění pak lze nepochybně považovat též vymáhání pohledávky cestou soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb.) považuje se nárok na náhradu nákladů řízení za její příslušenství.“ Príslušenstvo pohľadávky nemení svoju podstatu a charakter, či je uplatnené v základnom či exekučnom konaní. Judikovaný nárok nemá z hmotnoprávneho hľadiska iné vlastnosti ako nárok žalovaný čo sa vzťahuje aj na interpretáciu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. To, čo v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky je obsahom právneho pojmu peňažné plnenie, platí aj pre exekučné konanie. Je pritom potrebné vychádzať aj zo vzájomných vzťahov odsekov 2, 3 a 4 § 10 vyhlášky. Pritom tu nejde o formalizmus ale zachovanie zdravého rozumu a zmyslu vyhlášky, kde by exekučné konanie aj pri zachovaní polovičnej výšky odmeny v rámci neho bolo napriek svojej formulárovosti a z toho vyplývajúcej v zásade právnej nenáročnosti drahšie ako základné konanie. Porovnaním uvedených odsekov možno jednoznačne skonštatovať, že odsek 4 je lex specialis k odseku 3, ktorý je zase lex specialis k odseku 2 § 10 vyhlášky. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje v zmysle vyhlášky žiaden rozdiel pri výpočte tarifnej odmeny v základnom a exekučnom konaní okrem odseku 4, teda v prípade ak predmetom exekúcie je samostatne uplatnené opakujúce sa plnenie. To, čo je opakujúcim sa plnením zase možno zistiť výkladom § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zhrnutím uvedeného pre výpočet výšky odmeny právnej služby v exekučnom konaní podľa § 10 vyhlášky platí rovnaký model ako pre výpočet v základnom konaní. Súd je toho názoru, že zákonodarca v § 10 ods. 2 vyhlášky mienil stanoviť nejakú určitú veličinu (konštantu) v zmysle zásady predvídateľnosti práva, z ktorej bude možné nielen presne, ale aj predvídateľne určiť výšku odmeny právnej služby. To je možné potvrdiť aj tým, že zákonodarca v uvedenom ustanovení aj definuje to, čo je potrebné rozumieť cenou veci alebo cenou práva pre určenie tarifnej odmeny, teda v žalobe žiadané iné právne dôsledky ako zaplatenie. Pokiaľ je v súdnom konaní vrátane exekučného uplatnené peňažné plnenie, touto jedinou konštantou je výška istina dlhu, resp. dlhov, ak je táto istina súčasťou žalobného resp. exekučného petitu. Podľa tejto konštanty sa môže riadiť žalobca - žalovaný, resp. oprávnený - povinný. Táto jediná sa v priebehu času nemení a preto je možné z nej jednoznačne a nespochybniteľne ako aj predvídateľne stanoviť výšku odmeny právnej služby a podľa toho sa chovať, ak otázka trov je pre správanie účastníkov konania relevantná. K uvedenému výpočtu podľa istiny postupovala súdna i advokátska prax po celú dobu od prijatia vyhlášky aj vyhlášok, ktoré jej predchádzali. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, musí súd skonštatovať, že pri výpočte odmeny právnej služby je potrebné vychádzať len z istiny vymáhaného nároku.

17. Uvedenému nasvedčujú aj závery Ústavného súdu SR obsiahnuté v uznesení IV. ÚS 178/2024 zo dňa 16.04.2024 vo veci sťažovateľa BRAMI PLUS s.r.o. (oprávneného v predmetnom exekučnom konaní), v ktorom ústavný súd odkázal aj na uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 656/2021, ktoré nadväzuje na uznesenie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 387/2018 (na ktoré sa oprávnený v predmetnej veci odvoláva). Ústavný súd vo veci sp. zn. IV. ÚS 656/2021 považoval za ústavne udržateľný právny záver všeobecného súdu, že iba hodnota istiny v čase začatia poskytovania právnej služby, ktorej sa poskytovanie právnej služby týka, je tarifnou hodnotou, ktorá je základom na určenie odmeny advokáta. Vec sa týkala otázky základu tarifnej hodnoty vo vykonávacom konaní, okresný súd tu vychádzal zo záveru, že hodnota príslušenstva by predstavovala tarifnú hodnotu iba v prípade, ak by bola samostatným predmetom sporu (a teda výhradne jej by sa týkala právna služba advokáta), ústavný súd tak argumentačne nadviazal na závery rozhodnutia vo veci sp. zn. I. ÚS 387/2018, ktoré sa týkalo základného súdneho konania. Ústavný súd dospel v predmetnom rozhodnutí IV. ÚS 178/2024 zo dňa 16.04.2024 k záveru, že uznesenie okresného súdu (v ktorom exekučný súd za základ na určenie

tarifnej hodnoty odmeny advokáta v exekučnom konaní považoval iba sumu vymáhanej istiny a nie aj jej príslušenstvo) bolo vydané v súlade s rozhodovacou praxou.

18. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

19. Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v prevyšujúcej časti trov právneho zastúpenia vo výške 7,97 eur zamietol, a preto z tohto dôvodu súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40Ek/1991/2023 zo dňa 20.09.2023 vydané vyšším súdnym úradníkom podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

20. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, nakoľko v súlade s ust. 35 Exekučného poriadku do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania výlučne oprávnený, ktorý navyše vo veci podanej sťažnosti ani úspešný nebol (takýto výrok rozhodnutia súdu o trovách oprávneného by bol nadbytočný).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).